

شماره ۲۴۵۹ - ۵

تاریخ ۷۵/۱۲

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بجای

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۹۰۴۸ مورخ ۱۳۷۲/۶/۱۶ دولت در خصوص
موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان که در جلسه
علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۲/۱۲/۱ مجلس شورای اسلامی
عیناً "به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم
قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم
به پیوست ارسال می گردد. / ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی

بسم الله تعالی

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری و دریایی بین المللی
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان مشتمل بر
یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تمویب و اجازه مبادله
اسناد آن داده می شود.

موافقتنامه کشتیرانی تجاری ، دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بلغارستان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان که پس
از این باعنوان « طرفین متعاقد » به آن اشاره خواهد شد با علاقه
به توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری دریایی جهت فعال سازی
همکاریهای فیما بین در زمینه مسائل تجاری و دریانوردی ، با رعایت
اصول آزادی دریانوردی تجاری بین المللی تصمیم به انعقاد
توافقنامه ذیل گرفته اند :

ماده ۱ - از نظر موافقتنامه حاضر :

۱ - واژه « کشتی طرف متعاقد » به معنای هر کشتی تجاری
می باشد که بر طبق قوانین طرف متعاقد به ثبت رسیده و تحت
پرچم آن تردد می نماید بجز :

الف - کشتی های جنگی .

ب - سایر کشتیهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند .

ج - کشتیهای تحقیقاتی و هیدروگرافی (اقیانوس شناسی و

علمی) .

د - کشتیهای ماهیگیری .

ه - کشتیهایی که اعمالی با ویژگی غیرتجاری انجام می دهند .

(قایقهای تفریحی دولتی ، بیمارستانی و غیره) .

۲ - واژه « جزو خدمه » یعنی هر شخصی که در روی عرشه کشتی

بسم تعالی

- ۲ -

متمدی اعمال مربوط به بهره‌برداری و نگهداری کشتی می‌باشد و نام او در لیست خدمه کشتی مندرج می‌باشد.

۲ - مقامات صالح دریایی عبارتند از:

وزارت راه و ترابری، در جمهوری اسلامی ایران و وزارت حمل و نقل در جمهوری بلغارستان.

ماده ۲ - موافقتنامه حاضر در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و قلمرو جمهوری بلغارستان به موقع اجرا گذارده خواهد شد.

ماده ۳ - همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان در زمینه همکاریهای دریایی و توسعه کشتیرانی تجاری بر اساس تساوی حقوق و احترام به حاکمیت ملی و منافع و علایق مشترک خواهد بود.

ماده ۴ - بر طبق ماده (۳) این موافقتنامه هر یک از طرفین متعاقد باید تمام مساعدتهای ممکن را جهت برقراری تماس بین سازمانها و ارگانهای ذیربط دریایی خود انجام دهند.

ماده ۵ -

۱ - طرفین متعاقد هر نوع مساعدت ممکن را در جهت توسعه همکاریهای دریایی کشتیرانی تجاری بین دو کشور مبذول خواهند نمود، در جهت اهداف فوق طرفین متعاقد موافقت می‌نمایند که:
الف - کشتیهای ایران و بلغارستان را برای شرکت در حمل و نقل کالا بین بنادر دو کشور متعاقد ترغیب و در جهت رفع موانع احتمالی که ممکن است مانع توسعه این حمل و نقل شود همکاری نمایند.

ب - برای کشتیهایی که تحت پرچم یکی از طرفین متعاقد در حمل کالا بین بنادر دو کشور و بنادر کشورهای ثالث تردد می‌نمایند، ایجاد مانع ننمایند.

۲ - شرایط بند (۱) این ماده شامل حق استفاده کشتیهایی که تحت پرچم کشور ثالث تردد می‌نمایند برای مشارکت در تردد

بسم الله تعالی

- ۳ -

دریایی بین بنادر دو کشور متعاهد و بنادر کشورهای ثالث نمی‌شود.

ماده ۶ -

۱ - هر یک از طرفین متعاهد در رابطه با موارد ذیل همان رفتاری را با کشتیهای طرف متعاهد دیگر در آبهای سرزمینی و بنادر دریایی‌اش خواهد داشت که با کشتیهای تحت ملیت خود در استفاده از حمل و نقل دریایی بین‌المللی دارد:

الف - ورود و خروج به آبهای سرزمینی و بنادر.

ب - توقف کشتیها در بنادر، استفاده از بنادر برای تخلیه و بارگیری کالا و استفاده از تسهیلات بندری.

ج - سوار و پیاده شدن مسافر.

د - استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی و دریایی و

همچنین عملیات مربوط.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده در موارد زیر بکار گرفته نخواهد

شد:

الف - فعالیتهایی که بر طبق قوانین داخلی هر یک از طرفین متعاهد منحصر به موسسات و سازمانهای آنهاست از قبیل: تجارت ساحلی، کاپوتاژ (کشتیرانی ساحلی) عملیات نجات، یسک کشی و سایر خدمات به غیر از خدمات نمایندگی.

ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در خاک

هر یک از طرفین متعاهد.

ج - مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتیهای خارجی.

د - بندبری که برای کشتیهای خارجی، بازنمی‌باشد.

ماده ۷ - طرفین متعاهد باید در چارچوب قوانین و مقررات

بندبری تمام اقدامات لازم را برای تسهیل و تشویق حمل و نقل

دریایی جهت جلوگیری از تاخیر غیر ضروری کشتیهایی که تحت پرچم

طرف متعاهد دیگر در بنادرشان تردد می‌نمایند مطابق با الزامات

عهدنامه‌های (کنوانسیون‌های) بین‌المللی انجام دهند.

بسم الله تعالی

- ۲ -

ماده ۸ -

۱ - ملیت و گواهینامه‌های اندازه‌گیری همچنین مدارک کشتی که مطابق الزامات کنوانسیون‌های بین‌المللی باشد، توسط مقامات صلاحیتدار یکی از طرفین متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - کشتیهای هریک از طرفین متعاقد که گواهینامه‌های اندازه‌گیری آنها طبق قوانین موجود صادر و طبق بند یک این ماده معتبر شناخته شده است از هرگونه ارزیابی در بنادر طرف متعاقد دیگر معاف خواهد بود.

۳ - محاسبه حقوق و عوارض بندری بر اساس گواهینامه‌های ارزیابی کشتیهای مندرج در بند یک ماده حاضر انجام خواهد گرفت .

ماده ۹ - طرف متعاقد بایستی مدارک شناسایی اعضای خدمه کشتی را که توسط مقامات صلاحیتدار (طرفین متعاقد) صادر و به رسمیت شناخته شده است به رسمیت خواهند شناخت و مدارک شناسایی اشاره شده به شرح زیر است :

مدارک شناسایی برای خدمه عضو کشتیهای جمهوری اسلامی ایران
گذرنامه دریانوردی SEAMEN, SBOOK
مدارک شناسایی خدمه عضو کشتیهای جمهوری بلغارستان
SEAFARER, SPASSPORT می‌باشد.

ماده ۱۰ - طرفین متعاقد که عضو کنوانسیون شماره ۱۰۸ ژنو می‌باشند مقررات مندرج در کنوانسیون مذکور را در رابطه با گواهینامه‌های ملیت دریانوردان، اعمال خواهند نمود .

ماده ۱۱ - هریک از طرفین متعاقد باید کمکهای پزشکی لازم را به اعضای خدمه کشتی طرف متعاقد دیگر در حد امکان مقررات داخلی خود ارائه نماید.

ماده ۱۲ -

۱ - چنانچه کشتی یکی از طرفین متعاقد به کل بنشیند و بسا ساحل و سایر تاسیسات ساحلی یکی از طرفین متعاقد برخورد نماید کشتی

بسمه تعالی

- ۵ -

فوق و محموله آن مانند کشتی و محموله خودی مورد حمایت و مراقبت قرار خواهد گرفت ، کاپیتان خدمه و مسافریین روی عرشه کشتی که متحمل خساراتی شده اند باید در چنان موقعی کمک و حمایتیهای مشابهی که به کشتیهای خودی می شود با کشتیهای فوق که تصادف و در آبهای سرزمین آن اتفاق افتاده است بعمل آید و هزینه های آن حسب قراردادهای فیما بین وصول خواهد شد.

هیچیک از شرایط این ماده شکایات و ادعاهایی که در رابطه با کمک و حمایت های اعمال شده در مورد کشتی که متحمل صدمه شده ، خدمه ، مسافران و محموله و سرمایه آن می شود به مخاطره نمی اندازد.

۲ - کشتی که متحمل خسارت شده است سرمایه و کالای روی عرشه آن شامل آن چیزهایی که از آن نجات داده شده اند مشمول حقوق و عوارض و سایر مالیاتهایی که برای کالاهای وارداتی اعمال می شود نخواهد گردید مگر هدف استفاده و مصرف در خاک کشور عفوئی که در این حادثه اتفاق افتاده است باشد.

۳ - هیچیک از مفاد بند (۲) این ماده نباید به عنوان مانع اجرا و بکارگیری قوانین و مقررات جاری سرزمین طرفین متعاهد در مورد ورود و روند موقت کالا تلقی شود.

ماده ۱۳ -

۱ - مقامات صلاحیتدار یکی از طرفین متعاهد نباید در اختلافات واقع شده بین صاحب کشتی ، فرمانده ، افسران و دیگر اعضای خدمه در رابطه با حقوق ، متعلقات شخصی و بطور کلی کار روی عرشه کشتی که تحت پرچم طرف دیگر متعاهد تردد می نماید دخالت نمایند.

۲ - مقامات صلاحیتدار یکی از طرفین متعاهد نمی باید در امور کیفری مربوط به جراثمی که در عرشه کشتی تحت پرچم طرف متعاهد دیگر به هنگام توقف در بندر روی دهد اعمال صلاحیت کیفری نمایند مگر در موارد ذیل :

الف - به موجب درخواست نماینده دیپلماتیک یا کنسولگری

بسمه تعالی

- ۶ -

- طرف متعاهد دیگر یا باادارا بودن موافقت آن .
- ب - زمانی که برای جرم ارتكابی در قوانین داخلی کشور متعاهدی که کشتی در بندر آن توقف نموده است ، مجازات کیفری بیش از ۵ سال حبس پیش‌بینی شده است .
- ج - زمانی که جرم و آثار آن نظم عمومی را در ساحل یا در بندر به مخاطره اندازد یا امنیت عمومی (ملی) را تحت تاثیر قرار دهد .
- د - هنگامی که افراد خارج از خدمه کشتی در جرم مزبور دخالت کنند یا جرم توسط اتباع دولت پذیرنده یا علیه آنها صورت گرفته باشد .
- ه - برای جلوگیری از تجارت غیر قانونی مواد مخدر ، روانگردان یا مواد رادیواکتیو .
- ۲ - این ماده ارتباطی با حق مقامات صالح طرفین متعاهد راجع به اجرای قوانین و مقررات داخلی‌شان در مورد حفظ سلامت عمومی ، کنترل گمرکی ، محافظت از محیط زیست دریایی ، امنیت کشتی‌ها ، بنادر ، جان افراد و کالا و پذیرش خارجی‌ان در سرزمینشان ندارد .
- ماده ۱۴ -
- ۱ - طرفین متعاهد بخواه روح همکاری نزدیک باید بطور متناوب به جهات زیر مشورت نمایند :
- الف - مورد مباحثه قرارداد و تحکیم شرایط بکارگیری این موافقت نامه .
- ب - ارائه پیشنهاد و هماهنگی در الحاقات احتمالی این موافقت نامه .
- ۲ - در تایید بند (۱) این ماده طرفین متعاهد از مجاری دیپلماتیک پیشنهاد انجام مشاوره بین مقامات صلاحیتدار دریایی دو کشور را مینمایند که نباید از تاریخ پیشنهاد مربوط از ۶۰ روز تجاوز نمایند .

بسم الله تعالی

- ۷ -

ماده ۱۵ -

۱ - این موافقتنامه منوط به تصویب طرفین است و از تاریخ
مبادله اسناد مربوط به تصویب ، لازم الاجرا خواهد بود.

۲ - این موافقتنامه برای مدت نامحدود و تا ۶ ماه پس از
تاریخی که هریک از طرفین متعاهد طرف دیگر را کتبا از قصد
خود مبنی بر لغو موافقتنامه حاضر مطلع سازد ، به اعتبار خود
باقی خواهد بود.

در تاریخ ۱۳۷۲/۶/۲۵ مطابق ۱۶ ماه سپتامبر سال ۱۹۹۲ در سه
نسخه اصلی به زبانهای انگلیسی و فارسی و بلغاری تهیه که اعتبار
هر سه نسخه یکسان خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران	از طرف دولت جمهوری بلغارستان
محمد سعیدی کیا	الکساندر الکساندروف
وزیر راه و ترابری	وزیر حمل و نقل

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منظم به متن موافقتنامه
شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ یکم
اسفندماه یکهزار و سیصد و هفتاد و دو به تصویب مجلس شورای
اسلامی رسیده است ./ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی